

Hensyn til sin Virksomhed i Sønderjylland turde han ikke gaa ind derpaa. Da han imidlertid som dansk Underjaat ikke længere kunde fortsætte denne, kom han hertil 1883 og besluttede da at udgive et billigt Blad for det lille Jordbrug, efter at have sikket sig dygtige Medarbejdere, næsten alle udgaaede af Husmandsstanden og med en mangeaarig Anseelse som landøkonomiske Forfattere, og den 1ste Juli 1884 begyndte da Udgivelsen af Husmandsbladet. Da han ingen Støtte havde fra nogen Side og ikke eiede Kapital til at drive Foretagendet, henvendte han sig til forskjellige Stiftelser, Landboforeninger og Godseiere med Bøn om at støtte Sagen ved at lade omdele et Antal Exemplarer til Husmænd, og skjøndt Udskillige tegnede sig for et større Antal Exemplarer, var Tilslutningen dog faare tarvelig. Ved Omdeling af Frieemplarer til alle Landboforeningsformænd, Præster og Skolelærere i Juli og Oktober Kvartaler har Andrageren opoffret meget og langt over Evne, for at Bladet kunde blive kjendt i vide Kredse, men det kæmper under trange Aaar. Vel tiltager Antallet af Holdere; men Bladets billige Pris i Forhold til dets Udstyrelse og det derpaa anvendte Arbejde af saa mange og dygtige Kræfter betinger et stort Holderantal, der næppe vil kunne naas i det første Aar, hvorfor der trænges til virksom Støtte. Idet Andrageren derfor henviser til de vedlagte anbefalinger fra enkelte Mænd og Dagblade, samt til de udfomne Numre af Husmandsbladet, beder han om, at Folkethinget vil bidrage til, at der paa Finansloven bevilges ham et Beløb til Støtte for Udgivelsen af Husmandsbladet, efterat Indenrigsministeriet paa et derved indgivet Andragende har svaret, at det ikke fandt Anledning dertil.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overbeholdelse.

87. Fra afskediget Sergent Frederik Philip Nielsen af Kjøbenhavn om Forsørgelse som Invalid. (Indbragt den 14de Februar 1885 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, Briz).

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, der henvistes til Finansministeren (se Tillæg B. Sp. 879—882), som imidlertid i sin Meddelelse til Thingets Formand (se Till. B. S. 1591—92) udtaler, at han i Anledning af samme har indhentet det kongelige Sundhedskollegiums Erklæring, hvilken har ført til et fornyet Afslag. Andrageren henvender sig derfor atter til Folkethinget og anmoder det om at staffe sig Forsørgelse eller Understøttelse som Invalid paa Grund af den Døvhed, hvoraf han lider, hvilken har bevirket hans Afskedigelse, og hvilken han mener at have paadraget sig under Udførelsen af sin militære Tjeneste.

Udvalget henviser til Betænkningen under Nr. 72 og gjør ingen Indstilling.

88. Fra Husmand Mads Peter Sørensen af Lindet Mark om Invalidpension. (Indbragt den 14de Februar 1885 af Folkethingetsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, Bøtke).

Andrageren angiver, at han under Tilbagetoget fra Dannevirke 1864, ved under den fjendtlige Forfølgning at flygte over Statiter, Høvejærder, Moser og Kjær, paadrog sig nogle Strammer saavel paa Bryttet som paa venstre Skinneben og Knæ, hvoraf der endnu ses Nr. Ved Ankomsten til Sønderborg kunde han ikke komme paa Lafarethet, men maatte fortsætte Tilbagetoget til Fredericia og deltage i Kampen mod Fjenden mellem Fredericia og Kolding og mellem Fredericia og Veile. Han blev derpaa syg og indlagt paa Lafarethet, hvorfra han senere overførtes til Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn, hvor han behandlede i 8 Maanedes og derefter kasteredes som udygtig til al Krigstjeneste. Han har derefter i Fjor ansøgt Invalidestyrelsen om Invalidforsørgelse, men modtog det Svar, at, da han paa Lafarethet havde ligget for en tyfsoid Feber, og da der ikke forelaa Noget, som gjorde det sandsynligt, at hans nuværende Svagelighed hidrører derfra, kunde man ikke anse ham berettiget til Forsørgelse som Invalid. Paa en senere Henvendelse til